

Dosarul nr. 2ra-346/21

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Barbos)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Buhnaci, A. Malfi, V. Sîrbu)

DECIZIE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Victor Boico
Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de Vitalie Mursa, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, reprezentate de avocatul Ceban Vasile,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vitalie Mursa împotriva Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, intervenient accesoriu Liudmila Mursa, cu privire la acordarea spațiului locativ și eliberarea actelor necesare privatizării, și la cererea reconvențională înaintată de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” împotriva lui Vitalie Mursa, intervenient principal Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, cu privire la evacuarea silită din spațiul locativ fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 17 octombrie 2016, Vitalie Mursa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, intervenient accesoriu Liudmila Mursa, cu privire la acordarea spațiului locativ și eliberarea actelor necesare privatizării.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Reclamantul Vitalie Mursa este invalid de gradul XXXXX, fiind XXXXX în totalitate. La moment, el locuiește cu soția Liudmila Mursa și copilul minor comun invalid (XXXXX) XXXXX, născut la XXXXX.

Începând cu anul 2002, Vitalie Mursa activează în cadrul „Lumintehnica” S.R.L. al cărui asociat unic este Societatea Orbilor din Moldova, care și-a modificat denumirea în Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” la 10 noiembrie 2015. Potrivit adeverinței nr. 85/15 din 24 noiembrie 2015, acesta îndeplinește funcția de asamblator de categoria I al Secției de Asamblare. Din același an, angajatorul l-a inclus în rândul prioritar al invalizilor de gradul I și gradul II pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Ulterior, la 12 mai 2006, în ședința administrației, comitetului sindical și biroului al „Lumintehnica” S.R.L. s-a decis să-l includă pe reclamant în rândul prioritar al invalizilor de gr. I și II de muncă.

În aceeași ordine de idei, Vitalie Mursa a locuit anterior cu familia pe adresa șos. XXXXX, nr. XXXXX, mun. XXXXX, însă locuința respectivă a fost repartizată în proprietate privată altor persoane, urmare a cărui fapt el și familia au rămas fără spațiu locativ. Din cauza acestor împrejurări, ei au fost nevoiți să ocupe un alt spațiu liber la 14 septembrie 2016, în special, camera nr. XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX, aflat în gestiunea Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”.

Astfel, în anul 2016, reclamantul a adresat Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” o cerere, prin care a solicitat repartizarea spațiului locativ, deoarece familia sa nu are unde locui, iar el continuă să activeze în cadrul „Lumintehnica” S.R.L. Petiția a rămas fără răspuns.

În acest context, Vitalie Mursa a explicat că, prin decizia nr. 36/22 din 9 decembrie 2005, Consiliul municipal Chișinău a transmis Direcției Centrale a Societății Orbilor din Moldova încăperile din str. XXXXX, nr. XXXXX „XXXXX” lit. XXXXX (parter), în care este inclus apartamentul nr. XXXXX de mai sus. Prin urmare, în opinia lui, pârâțul Societatea Orbilor din Moldova, fiind o organizație de stat, este responsabilă de îmbunătățirea spațiului locativ și repartizarea încăperilor aflate la balanța ei.

Cu titlu de mențiune, reclamantul a comunicat că, pe un caz similar, instanțele de judecată au obligat Societatea Orbilor din Moldova de a-i acorda unui alt lucrător al „Lumintehnica” S.R.L., Ion Toma, spațiu locativ în imobilul amplasat în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX. Motivele unei asemenea hotărâri au constat în lipsa spațiului locativ al reclamantului și imposibilității achitării chiriei pentru imobil. Prin încheierea din 31 octombrie 2012, Judecătoria Centru, mun. Chișinău a dispus expres instalarea lucrătorului menționat în locuința indicată.

În completarea argumentelor inițiale, reclamantul a subliniat că instanțele de judecată urmează să ia în serios situația deplorabilă al acestuia ce vizează lipsa condițiilor de trai. Împrejurarea respectivă se încadrează în obligațiile pozitive ale statului prevăzute la art. 28 alin. (1) și (2) lit. d) din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, transpusă în Republica Moldova prin Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități nr. 166 din 9 iulie 2010.

Pentru motivele evocate, reclamantul Vitalie Mursa a solicitat acordarea cu titlu de spațiu locativ camera nr. (XXXXX) XXXXX situată în imobilul (căminul) din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX, aflat în gestiunea Centrului Național de

Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și eliberarea actelor necesare privatizării acestuia și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 12 noiembrie 2016, Judecătoria Centru, mun. Chișinău a interzis pârâtului Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” de a crea impedimente reclamantului Mursa Vitalie și familiei lui, la folosirea spațiului locativ, camera nr. XXXXX, situată în imobilul din mun. XXXXX, str. XXXXX, nr. XXXXX, până la adoptarea unei soluții definitive pe marginea litigiului (vol. I, f. d. 34 - 35). Actul judecătoresc a fost menținut și a obținut caracterul irevocabil prin decizia din 7 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău (vol. I, f. d. 72 – 76).

La 26 ianuarie 2017, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a intentat o acțiune reconvențională împotriva lui Vitalie Mursa, intervenient principal Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, cu privire la evacuarea silită din spațiul locativ fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea silită a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii, asociația reclamantă a indicat circumstanțe de fapt suplimentare celor furnizate de către Vitalie Mursa.

La 14 septembrie 2016, Vitalie Mursa a ocupat abuziv camera nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX. Încăperea nu are statut de „locuință liberă”. Căminul respectiv nu este predestinat pentru locuirea permanentă a persoanelor, ci pentru cazarea temporară a persoanelor, fiind utilizat de Centru pentru cazarea persoanelor, participante la diferite seminare și întruniri de instruire organizate pentru cei cu dizabilități de vedere.

De fapt, imobilul este proprietatea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, fiind construit cu suportul Ambasadei Turciei în Republica Moldova. Potrivit Hotărârii Plenarei Direcției Centrale a SOM nr. 34/8.1 din 25 mai 2010, căminul a fost transmis în gestiunea Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” (C.N.I.R. A. O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova). Așadar, bunul respectiv are statut de cămin de tip pat – loc cu destinație specială și nu este de tip odaie.

Asociația reclamantă a notat că imobilul din litigiu nu aparține „Lumintehnica” S.R.L. În acest sens, salariații acestei societății nu dispun de nici un drept în privința căminului.

Pe această cale, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a sugerat că Vitalie Mursa urmează a fi evacuat din imobil și obligat să achite costul serviciilor comunale ce i-au fost acordate, inclusiv plata pentru chiria imobilului pentru toată perioada de utilizare. În susținerea acestei cerințe, asociația reclamantă a invocat că pârâtul a ocupat încăperea în lipsa unei decizii și a altor documente emise de autoritățile competente, ceea ce atestă caracterul ilegal al acțiunilor lui. Mai mult, pârâtul dispune de apartament privat cu două odăi, în care locuiește mama lui Mursa Parascovia, situat în r-nul XXXXX, sat. XXXXX, str. XXXXX, casa nr. XXXXX, ap. XXXXX. Apartamentul respectiv se află la o distanță de 26 km de mun. Chișinău, făcând imposibilă admiterea acțiunii lui, de vreme ce spațiu locativ

în cămin poate fi acordat salariatului atunci când el locuiește în altă localitate la o distanță mai mare de 40 km de la locul de muncă.

De asemenea, reclamanta a notat că nu poate purta răspundere pentru obligațiile întreprinderilor și organizațiilor subordonate. Așadar, salariații „Lumintehnica” S.R.L. nu au drepturi de creanțe în privința patrimoniului Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”.

Cuantumul pretențiilor ce vizează încasarea chiriei au fost excluse pe parcursul judecării cauzei în fond în favoarea gestionarului căminului, Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”.

Pe baza împrejurărilor enunțate, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a solicitat respingerea acțiunii formulate de către Vitalie Mursa ca fiind nefondată și admiterea acțiunii reconvenționale cu evacuarea silită a lui Vitalie Mursa din camera nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX aflat în gestiunea Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”. La fel, asociația reclamantă a cerut încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a cheltuielilor suportate pentru acordarea serviciilor juridice în cuantum de 10 000 de lei (vol. II, f. d. 93).

În cadrul judecării cauzei, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a formulat referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată depusă de Vitalie Mursa, reiterând solicitările din acțiunea reconvențională (vol. I, f. d. 164 – 166).

Prin referință, intervenientul accesoriu Liudmila Mursa a subliniat că imobilul, al cărui proprietar pe $\frac{1}{4}$ cotă – parte este soțul ei Vitalie Mursa, cuprinde o suprafață totală de 36 m.p., ceea ce include suprafața locativă în mărime de 19 m.p. De altfel, acolo locuiește sora reclamantului Mursa Svetlana împreună cu 2 copii, precum și mama lui Mursa Parascovia. Respectiv, dacă ea va trăi cu soțul și copilul minor alături de persoanele menționate, atunci vor locui 7 persoane în cei 19 m.p., fiind contrar normelor locative în vigoare. Mai mult, activitatea reclamantului la „Lumintehnica” S.R.L. este unica sursă de existență pe lângă pensia de invaliditate de 855,02 lei și se află la 200 – 300 de metri de locuința litigioasă. Conjunctura descrisă succint implică admiterea acțiunii inițiale și respingerea celei reconvenționale ca fiind neîntemeiată (vol. I, f. d. 200 – 202, 248 - 250).

La 21 septembrie 2017, Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a depus cerere de atragere în calitate de intervenient principal de partea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, prin care a avansat pretenții proprii față de Vitalie Mursa.

În motivarea cererii, intervenientul principal Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a reiterat circumstanțele de fapt și de drept din acțiunea reconvențională. Așadar, elementul de bază pe care s-a axat acesta a constat în faptul că pârâtul Vitalie Mursa nu are niciun drept de a pretinde asupra imobilului în care s-a instalat ilegal cu traiul, deoarece acesta nu aparține „Lumintehnica” S.R.L., ci unei alte persoane juridice.

Pârâtul a fost luat la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor de trai de către angajator - „Lumintehnica” S.R.L., care este responsabil pentru pretențiile acestuia.

Pe baza calculului prezentat, Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a sugerat că Vitalie Mursa nu a achitat chiria în cuantum de 140 500 de lei, acumulată pentru perioada 14 septembrie 2016 – 20 martie 2018. Din suma menționată, pârâtul a plătit doar 300 de lei potrivit ordinului de plată nr. 1297 din 15 noiembrie 2017.

Având în vedere ultima cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a solicitat încasarea din contul lui Vitalie Mursa a sumei bănești formată din plățile pentru serviciile comunale și pentru chiria imobilului utilizată de Vitalie Mursa în perioada 14 septembrie 2016 – 29 martie 2018, în sumă totală de 140 200 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 000 de lei (vol. II, f. d. 77). Totodată, intervenientul principal a cerut respingerea acțiunii inițiale.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea formulată de către Vitalie Mursa s-a respins, iar acțiunea reconvențională intentată de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” s-a admis parțial, după cum urmează.

Astfel, s-a dispus evacuarea lui Vitalie Mursa din camera nr. (XXXXX) XXXXX al căminului Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” din str. XXXXX XXXXX, mun. XXXXX.

S-a dispus încasarea de la Vitalie Mursa în beneficiul Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei. În rest, pretențiile Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și a Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” împotriva lui Vitalie Mursa s-au respins ca neîntemeiate.

Măsura de asigurare, aplicată prin încheierea din 12 noiembrie 2016 s-a menținut până la definitivarea hotărârii.

În susținerea soluției sale, instanța de fond a indicat că pretențiile lui Vitalie Mursa împotriva Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” sunt neîntemeiate, deoarece asociația obștească nu are față de el obligații de a-i acorda și de a-l asigura cu spațiu locativ. Prima instanță a conchis că proprietar al imobilului litigios este asociația pârâtă, iar Vitalie Mursa este angajat al „Lumintehnica” S.R.L., care l-a luat la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. „Lumintehnica” S.R.L. nu are drepturi asupra imobilului la care pretinde Vitalie Mursa.

Instanța de fond a concluzionat că asociația nu are obligația de a-l asigura pe Vitalie Mursa cu spațiu locativ și ultimul nu poate pretinde asupra imobilului în care s-a instalat samavolnic. Totodată, instanța de fond a conchis că pretențiile asociației împotriva lui Vitalie Mursa cu privire la evacuarea acestuia din imobil, fără acordarea altui spațiu locativ sunt întemeiate, deoarece reclamantul a ocupat imobilul ilegal, în lipsa unui temei legal.

Referitor la pretențiile Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și a Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” de a fi încasate plățile pentru chiria imobilului de la Vitalie Mursa, instanța de fond a concluzionat despre netemeinicia, în măsura în care părțile nu au încheiat un contract de locațiune.

Împotriva acestui act judecătoresc, Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și Vitalie Mursa au depus cereri de apel, care au fost puse pe rol la 8 noiembrie 2018. Totodată, apelul formulat de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a fost restituit prin încheierea din 8 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, menținută de decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

La 26 februarie 2019, Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” reprezentat de avocatul Iacob Cupcic, a depus cerere privind micșorarea cuantumului pretențiilor în partea achitării chiriei în valoare de 140 200 de lei. Astfel, potrivit cererii respective, prețul de locațiune a unui pat – loc per/zi în căminul din speță constituie 50 de lei pentru un locatar. Prin urmare, luând în considerare că Vitalie Mursa ocupă un singur loc și nu a achitat chiria integral în perioada 14 septembrie 2016 – 15 februarie 2019, el urmează să achite suma restantă de 43 900 de lei. Tot el, urmează să recupereze cheltuielile judiciare în cuantum de 2 000 de lei. Prin aceeași cerere, Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a cerut compensarea cheltuielilor judiciare suportate de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” în mărime de 10 000 de lei.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Veaceslav Ropot, în interesele lui Vitalie Mursa, s-a admis apelul depus de avocatul Iacob Cupcic, în interesele Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, s-a casat parțial hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției de încasare a prejudiciului material. În aceasta parte, s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la Vitalie Mursa în beneficiul Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” prejudiciul material pentru utilizarea ilegală a imobilului camera nr. XXXXX din căminul situat pe str. XXXXX XXXXX mun. XXXXX în perioada 14 septembrie 2016 – 15 februarie 2019 în sumă de 43 900 de lei.

S-a încasat de la Vitalie Mursa în beneficiul Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” cheltuielile de judecată suportate de ultima în cadrul actualului proces, în sumă de 2 000 lei. În rest, s-a menținut hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Vitalie Mursa, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, s-a casat decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, și s-a trimis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, s-a admis apelul depus de Mursa Vitalie, s-a casat integral hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a lui Mursa Vitalie, s-a obligat Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” să-i acorde lui Mursa Vitalie spațiu locativ în imobilul de pe str. XXXXX, mun. XXXXX.

În rest cererea de chemare în judecată depusă de Mursa Vitalie împotriva Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” de a elibera extrasul tabelului nominal, extrasul din fișa locuinței și ordinul de repartiție în privința camerei nr. XXXXX, s-a respins ca neîntemeiată.

Cererea reconvențională înaintată de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” împotriva lui Vitalie Mursa, intervenient principal Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, cu privire la evacuarea silită din spațiul locativ fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1 alin. (2), 59 alin. (6) Codul cu privire la locuințe, art. 22 al Legii nr. 60 din 30 martie 2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, art. 47 alin. (1) din Constituția RM, art. 28 alin. (1) și (2) lit. d) al Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, transpusă în Republica Moldova prin Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități nr. 166 din 09 iulie 2010, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată soluția primei instanțe.

Totodată, Colegiul a reținut că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, respectivul cămin este proprietatea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, finanțată de la bugetul de stat, iar prin Hotărârea Plenarei Direcției Centrale a Societății Orbilor din Moldova (a cărei succesori de drept în prezent este Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”) nr. 34/8.1 din 25 mai 2010, acest bun a fost transmis în gestiunea, Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”.

Astfel, se atestă că Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” are atribuții care depășesc interesele ei particulare, urmărind scopuri internaționale de protecție asumate de către Republica Moldova în privința persoanelor cu dizabilități de vedere.

Deci, caracterul strict privat al asociației, este pus la dubii, cât timp este o asociație republicană și oferă servicii publice pentru o categorie dezavantajată a societății noastre, iar căminul este întreținut din bugetul de stat.

La acest capitol, instanța de apel a relevat că orice persoană care riscă să își piardă locuința socială sau deținută de stat ar trebui, în principiu, să poată să ceară să se aplice proporționalitatea măsurii determinată de un tribunal independent, în pofida faptului că, în conformitate cu dreptul intern, el sau ea nu are dreptul să ocupe apartamentul. Lipsă unui astfel de exercițiu conduce la încălcarea clară a art. 8 din

Convenție (a se vedea, de exemplu, Stanková vs Slovacia, 9 octombrie 2007; McCann citată mai sus; Paulić vs Croația, 22 octombrie 2009; Yevgeniy Zakharov , Ibidem, Shvidkiye, Ibidem sau Panyushkin vs Federația Rusă, 21 noiembrie 2017).

În acest context, Colegiul a reținut că, prima instanță s-a bazat pe concluzia că, în acord cu Codul cu privire la locuințe, Mursa Vitalie nu avea dreptul legal să ocupe camera nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX, astfel, limitându-se să constate că posesia apelantului nu avea nici un temei legal, dar prima instanță nu a ținut cont de faptul că, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” este unicul fondator și asociat al S.R.L. „Lumintehnica”, unde activează și a activat Mursa Vitalie, iar administrarea activității societății și gestiunea patrimoniului acesteia este efectuat de Asociație.

De asemenea a fost lăsată fără apreciere și proporționalitatea măsurii care trebuie aplicată împotriva lui Mursa Vitalie, respectiv, în viziunea Colegiului, neîntemeiat s-a dispus evacuarea lui Mursa Vitalie dintr-un apartament deținut de stat, fără acordarea altui spațiu locativ, în condițiile când apelantul este o persoană cu nevoi speciale și neasigurat cu alt domiciliu pe teritoriul mun. Chișinău.

Colegiul a reținut că, la caz, pornind de la faptul că, suntem în prezența unei proprietăți finanțate din bugetul de stat, de tip - cameră de cămin, obținerea dreptului de a locui în aceste spații, precum și dreptul proprietarului de a solicita evacuarea vor avea loc sub egida Legii nr.75 din 30.04.2015.

Or, potrivit actului din 10 mai 2006, angajatorul apelantului, ”Lumintehnica” SRL, a stabilit că Mursa Vitalie necesită îmbunătățirea condițiilor de trai (f.d. 147, vol. I).

Iar, la 12 mai 2006, în ședința administrației, Comitetului sindical și biroului al „Lumintehnica” S.R.L. s-a decis să-l includă pe apelantul-reclamant în rândul prioritar al invalizilor de gr. I și II de muncă pentru asigurarea cu spațiu locativ (f.d. 148, vol. I). Nici angajatorul și nici fondatorul acestuia, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, nu au venit cu o soluție adecvată timp de circa 10 ani. În schimb, după intentarea acțiunii, angajatorul „Lumintehnica” S.R.L. a încercat să se exonereze de responsabilitatea de mai sus prin ordinul nr. 14/17 din 12 iulie 2017.

Potrivit acestuia, administratorul Romanenco Alexei a ordonat de a lichida rândurile persoanelor, care au stat la evidență pentru îmbunătățirea spațiului locativ în cadrul „Lumintehnica” S.R.L. al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” (f.d. 23, vol. II).

Totodată, instanța de apel a notat că, asociația intimată și-a apărat interesul asupra încăperii prin intermediul mai multor scrisori semnate de niște persoane cu dizabilități similare cu ale apelantului, care au condamnat acțiunile lui Mursa Vitalie de a se instala în camera de cămin.

Cu referire la solicitarea lui Mursa Vitalie privind acordarea anume a camerei nr. XXXXX din imobilul situat pe adresa str. XXXXX, mun. XXXXX, instanța de apel a menționat că nu este în drept să oblige societatea pârâtă să-i acorde lui Mursa Vitalie, anume camera nr. XXXXX din imobilul situat pe adresa str. XXXXX XXXXX, mun. XXXXX, dat fiind faptul că, aceasta ar reprezenta o ingerință nejustificată a instanței în activitatea AO „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, de

altfel, instanța nu se poate substitui în realizarea acțiunilor care constituie dreptul discreționar al intimatului, în a cărui gestiune se află imobilul respectiv, astfel, intimatul urmează să-i acorde lui Mursa Vitalie unul dintre spațiile locative care sunt disponibile la moment, pentru a-l asigura pe Mursa Vitalie cu spațiu locativ pe perioada activității sale la unitatea respectivă în condițiile art. 25 al legii cu privire la locuințe (Monitorul Oficial al R. Moldova, 131-138/249, 29.05.2015), care indică că, în perioada studiilor și activității de muncă, persoanele au dreptul să beneficieze de spațiu locativ în cămine, în limita spațiilor disponibile, în temeiul contractului de locațiune încheiat în condițiile cap. VIII.

Colegiul civil consideră că cerințele lui Mursa Vitalie privind obligarea intimatului la eliberarea extrasului tabelului nominal, extrasul din fișa locuinței și ordinul de repartiție în privința camerei nr. XXXXX sunt nefondate și pasibile de a fi respinse, pe motivul că aceasta este o pretenție subsidiară acordării lui Mursa Vitalie, cu titlu de spațiu locativ, anume a camerei nr. XXXXX situată în imobilul din str. XXXXX, mun. XXXXX, care a fost respinsă de către instanța de judecată.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei de fapt nici nu se regăsește un refuz al pârâtului de a elibera actele solicitate. Or, instanța de judecată poate interveni în obligarea eliberării actelor solicitate, doar atunci când partea a depus o cerere/solicitare conform rigorilor legale, iar pârâtul refuză neîntemeiat sau în general nu răspunde la cererea depusă. Atare informație la dosar nu există, pentru a da posibilitatea instanței de judecată să analizeze temeiul refuzului, fie nesoluționarea unei cereri.

Cu referire la cerința din acțiunea reconvențională, privind evacuarea apelantului Mursa Vitalie din căminul respectiv, fără acordarea altui spațiu locativ, instanța de apel a apreciat-o ca neîntemeiată, din care considerent, aceasta necesită a fi respinsă, or, deși dreptul prevăzut la art.8 CEDO nu este unul absolut, limitările urmează a fi privite prin prisma triplului test, în speță, deși o atare măsură, evacuarea, este prevăzută de lege, ea nu poate fi aplicată în cazul de față, nefiind una proporțională scopului urmărit.

Astfel, solicitarea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” privind evacuarea lui Mursa Vitalie din odaia nr. XXXXX a căminului Centrului Național de Informare și Reabilitare din str. Pietrarilor 2A, fără acordarea altui spațiu locativ, contravine prevederilor art. 22 al Legii nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, art. 47 alin. (1) din Constituție și art. 28 alin. (1) și (2) lit. d) al Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, transpusă în Republica Moldova prin Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite, presupunând în acest sens un tratament diferențiat al apelantului Mursa Vitalie, prin ignorarea calității sale de invalid de gradul XXXXX cu XXXXX (XXXXX), fapt care reprezintă o violare gravă a prevederilor art. 8 CEDO.

Cu referire la cererea de apel înaintată de către Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” privind încasarea de la Mursa Vitalie a sumei de 43 900 lei, precum și compensarea cheltuielilor judiciare în cuantum de 2 000 de lei și a cheltuielilor judiciare suportate de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” în mărime de

10 000 de lei, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, deoarece la caz, nu se atestă nici un temei al răspunderii civile, care ar institui obligația lui Mursa Vitalie de a achita sumele solicitate, dat fiind faptul că în conduita ultimului nu s-au constatat careva acțiuni ilicite.

La 31 decembrie 2020, Vitalie Mursa, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot a declarat recurs, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

La 21 ianuarie 2021, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, reprezentate de avocatul Ceban Vasile, au declarat recurs, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Mursa Vitalie împotriva Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” cu privire la acordarea spațiului locativ și eliberarea actelor necesare privatizării, ca neîntemeiată și admiterea integrală a cererii reconvenționale înaintate de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” împotriva lui Vitalie Mursa, intervenient principal Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, cu privire la evacuarea silită din spațiul locativ fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind stabilite și concluziile primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, precum și au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material și normele de drept procedural.

Recurenții au opinat că, atât în decizia instanței de apel, cât și în hotărârea primei instanțe, nu s-a expus concret în privința căror temeuri legale s-a concluzionat că, imobilul din str. Pietrarilor este proprietatea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, finanțate de la bugetul de stat, acest bun fiind transmis în gestiunea Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” or, bunul imobil din str. Pietrarilor are statut de imobil nelocativ.

Concluziile instanței de fond vin în contradicție directă cu circumstanțele veridice ale pricinii și se combat prin probe prezentate, care, deși, au fost cercetate în procesul examinării cauzei, însă nu au fost analizate obiectiv și apreciate just de către instanță. Astfel, soluția instanței de apel este rezultatul unor aprecieri și

interpretări unilaterale și eronate a circumstanțelor veridice ale cauzei, dar nu rezultă din probele examinate în cadrul procesului de judecată, fiind făcută vădit tendențios, în defavoarea sa, cu derogare de la prevederile art.4 al Codului de procedură civilă, ceea ce a condus la pronunțarea unor hotărâri cu încălcarea dreptului la un proces echitabil în sensul art.6 paragr. 1 din Convenție.

Circumstanțele cauzei demonstrează că, instanța de apel a judecat pricina imparțial și neobiectiv, cu încălcarea normelor de drept material și procedural, a apreciat incorect situația de fapt și probele administrate și a concluzionat greșit despre temeinicia pretențiilor invocate de către reclamant, a respins cererea de apel depusă și în așa fel a pronunțat o hotărâre ilegală.

La 28 ianuarie 2021, prin intermediul poștei, a declarat recurs, Mursa Vitalie, prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii în sensul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 19 martie 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 176).

Prin referința depusă la 23 februarie 2021, Vitalie Mursa, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, a subliniat că consideră recursul Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, neîntemeiat și care urmează a fi respins ca inadmisibil.

La 24 februarie 2021, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, reprezentate de avocatul Ceban Vasile au depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului depus de Vitalie Mursa, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, ca inadmisibil sau respingerii ca neîntemeiat.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 octombrie 2020 și a expedit-o participanților la proces la 09 noiembrie 2020 (f.d. 51, Vol. IV), însă dovada că aceasta a fost recepționată de către recurenți și la ce dată, la materialele cauzei lipsește. Astfel, recursurile sunt declarate în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 16 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecătii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate de Vitalie Mursa, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot și Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, reprezentate de avocatul Ceban Vasile, și va casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aici, Colegiul menționează că din economia art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, rezultă cu suficientă precizie că trimiterea la rejudecare doar o singură dată pentru erori ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs se referă în exclusivitate la retrimiterile repetate ale proceselor cauzate de erori anterior constatate de către instanța de recurs pe fondurile acțiunilor examinate.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că netrimiteria cauzei spre rejudecare a doua oară, a fost

concepută de legiuitor ca o dispoziție edictată în favoarea părților, urmărindu-se soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor, însă, în speță, aplicarea acestei dispoziții este în defavoarea recurenților, aplicarea ei producându-le daune mult mai mari decât trimiterea spre o nouă rejudecare.

În speță, prin decizia din 19 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, instanța de recurs nu a examinat fondul cauzei.

Inițial, Colegiul reține că, pentru a verifica legalitatea deciziei contestate, fără a administra noi dovezi, va recurge la recapitularea esenței litigiului dedus judecății.

Astfel, pe baza constatărilor instanțelor ierarhic inferioare, se observă că Vitalie Mursa este invalid de gradul XXXXX, cu XXXXX (XXXXX). Membrii familiei lui sunt soția Liudmila Mursa și copilul minor invalid (XXXXX) XXXXX. Începând cu anul 2002, Vitalie Mursa este angajat al „Lumintehnica” S.R.L., iar din anul 2006, în ședința comună a administrației și Comitetului sindical al „Lumintehnica” S.R.L. s-a decis includerea recurentului în rândul prioritar a invalizilor de gr. I și II de muncă pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Din cauză că a rămas fără locuință, la 14 septembrie 2016, recurentul alături de familia sa a ocupat camera nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX, aflat în gestiunea Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”. El a pretins de la A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” acordarea cu titlu de spațiu locativ a încăperii menționate și eliberarea actelor necesare pentru privatizare. Pe de altă parte, A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” a sugerat că recurentul trebuie să achite costurile pentru perioada de trai în camera de cămin și să fie evacuat, cât timp nu are niciun temei legal de a ocupa imobilul.

Colegiul lărgit amintește că, prima instanță a hotărât că pretențiile înaintate de Vitalie Mursa sunt neîntemeiate și au decis respingerea integrală a acțiunii înaintate de el. În schimb, instanța de judecată a admis acțiunea reconvențională, în special, au dispus evacuarea recurentului din încăpere și repararea prejudiciului material în mărime de 43 900 de lei în legătură cu utilizarea ilegală a încăperii. În acest context, instanța de judecată a constatat că Vitalie Mursa nu dispune de un temei legal pentru instalarea și locuirea în continuare în imobilul vizat, iar proprietarul A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” nu permite tulburarea proprietății sale.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, s-a admis apelul depus de Mursa Vitalie, s-a casat integral hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a lui Mursa Vitalie, s-a obligat Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” să-i acorde lui Mursa Vitalie spațiu locativ în imobilul de pe str. XXXXX, mun. XXXXX.

În rest cererea de chemare în judecată depusă de Mursa Vitalie împotriva Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” de a elibera extrasul tabelului nominal, extrasul din fișa locuinței și ordinul de repartitie în privința camerei nr. XXXXX, s-a respins ca neîntemeiată.

Cererea reconvențională înaintată de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” împotriva lui Vitalie Mursa, intervenient principal Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” cu privire la evacuarea silită din spațiul locativ fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1 alin. (2), 59 alin. (6) Codul cu privire la locuințe, art. 22 al Legii nr. 60 din 30 martie 2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, art. 47 alin. (1) din Constituția RM, art. 28 alin. (1) și (2) lit. d) al Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, transpusă în Republica Moldova prin Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități nr. 166 din 09 iulie 2010, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată soluția primei instanțe.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, respectivul cămin este proprietatea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, finanțată de la bugetul de stat, iar prin Hotărârea Plenarei Direcției Centrale a Societății Orbilor din Moldova (a cărei succesor de drept în prezent este Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”) nr. 34/8.1 din 25 mai 2010, acest bun a fost transmis în gestiunea, Centrului Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”.

Astfel, a menționat că Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” are atribuții care depășesc interesele ei particulare, urmărind scopuri internaționale de protecție asumate de către Republica Moldova în privința persoanelor cu dizabilități de vedere.

Deci, caracterul strict privat al asociației, este pus la dubii, cât timp este o asociație republicană și oferă servicii publice pentru o categorie dezavantajată a societății noastre, iar căminul este întreținut din bugetul de stat.

La acest capitol, instanța de apel a relevat că orice persoană care riscă să își piardă locuința socială sau deținută de stat ar trebui, în principiu, să poată să ceară să se aplice proporționalitatea măsurii determinată de un tribunal independent, în pofida faptului că, în conformitate cu dreptul intern, el sau ea nu are dreptul să ocupe apartamentul. Lipsa unui astfel de exercițiu conduce la încălcarea clară a art. 8 din Convenție (a se vedea, de exemplu, Stanková vs Slovacia, 9 octombrie 2007; McCann citată mai sus; Paulić vs Croația, 22 octombrie 2009; Yevgeniy Zakharov , Ibidem, Shvidkiye, Ibidem sau Panyushkiny vs Federația Rusă, 21 noiembrie 2017).

În acest context, Colegiul a reținut că, prima instanță s-a bazat pe concluzia că, în acord cu Codul cu privire la locuințe, Mursa Vitalie nu avea dreptul legal să ocupe camera nr. XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX mun. XXXXX, astfel, limitându-se să constate că posesia apelantului nu avea nici un temei legal, dar prima instanță nu a ținut cont de faptul că, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” este unicul fondator și asociat al S.R.L. „Lumintechnica”, unde activează și a activat Mursa Vitalie, iar administrarea activității societății și gestiunea patrimoniului acesteia este efectuat de Asociație.

De asemenea a fost lăsată fără apreciere și proporționalitatea măsurii care trebuie aplicată împotriva lui Mursa Vitalie, respectiv, în viziunea Colegiului, neîntemeiat s-a dispus evacuarea lui Mursa Vitalie dintr-un apartament deținut de stat, fără acordarea altui spațiu locativ, în condițiile când apelantul este o persoană cu nevoi speciale și neasigurat cu alt domiciliu pe teritoriul mun. Chișinău.

Colegiul a reținut că, la caz, pornind de la faptul că, suntem în prezența unei proprietăți finanțate din bugetul de stat, de tip - cameră de cămin, obținerea dreptului de a locui în aceste spații, precum și dreptul proprietarului de a solicita evacuarea vor avea loc sub egida Legii nr.75 din 30.04.2015.

Or, potrivit actului din 10 mai 2006, angajatorul apelantului, "Lumintehnica" SRL, a stabilit că Mursa Vitalie necesită îmbunătățirea condițiilor de trai (f.d. 147, vol. I).

Iar, la 12 mai 2006, în ședința administrației, Comitetului sindical și biroului al „Lumintehnica” S.R.L. s-a decis să-l includă pe apelantul-reclamant în rândul prioritar al invalizilor de gr. I și II de muncă pentru asigurarea cu spațiu locativ (f.d. 148, vol. I). Nici angajatorul și nici fondatorul acestuia, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, nu au venit cu o soluție adecvată timp de circa 10 ani. În schimb, după intentarea acțiunii, angajatorul „Lumintehnica” S.R.L. a încercat să se exonereze de responsabilitatea de mai sus prin ordinul nr. 14/17 din 12 iulie 2017.

Potrivit acestuia, administratorul Romanenco Alexei a ordonat de a lichida rândurile persoanelor, care au stat la evidență pentru îmbunătățirea spațiului locativ în cadrul „Lumintehnica” S.R.L. a Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” (f.d. 23, vol. II).

Totodată, instanța de apel a notat că, asociația intimată și-a apărat interesul asupra încăperii prin intermediul mai multor scrisori semnate de niște persoane cu dizabilități similare cu ale apelantului, care au condamnat acțiunile lui Mursa Vitalie de a se instala în camera de cămin.

Cu referire la solicitarea lui Mursa Vitalie privind acordarea anume a camerei nr. XXXXX (XXXXX) din imobilul situat pe adresa str. XXXXX, mun. XXXXX, instanța de apel a menționat că nu este în drept să oblige societatea pârâtă să-i acorde lui Mursa Vitalie, anume camera nr. XXXXX (XXXXX) din imobilul situat pe adresa str. XXXXX, mun. XXXXX, dat fiind faptul că, aceasta ar reprezenta o ingerință nejustificată a instanței în activitatea AO „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, de altfel, instanța nu se poate substitui în realizarea acțiunilor care constituie dreptul discreționar al intimatului, în a cărui gestiune se află imobilul respectiv. Astfel, intimatul urmează să-i acorde lui Mursa Vitalie unul dintre spațiile locative care sunt disponibile la moment, pentru a-l asigura pe Mursa Vitalie cu spațiu locativ pe perioada activității sale la unitatea respectivă în condițiile art. 25 al Legii cu privire la locuințe (Monitorul Oficial al R. Moldova, 131-138/249, 29.05.2015), care indică că, în perioada studiilor și activității de muncă, persoanele au dreptul să beneficieze de spațiu locativ în cămine, în limita spațiilor disponibile, în temeiul contractului de locațiune încheiat în condițiile cap. VIII.

Astfel, instanța de apel a considerat că, cerințele lui Mursa Vitalie privind obligarea intimatului la eliberarea extrasului din tabelul nominal, extrasul din fișa

locuinței și ordinul de repartiție în privința camerei nr. XXXXX sunt nefondate și pasibile de a fi respinse, din motiv că aceasta este o pretenție subsidiară acordării lui Mursa Vitalie, cu titlu de spațiu locativ, anume a camerei nr. XXXXX situată în imobilul din str. XXXXX, mun. XXXXX, care a fost respinsă de către instanța de judecată.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei de fapt nici nu se regăsește un refuz al pârâtului de a elibera actele solicitate. Or, instanța de judecată poate interveni în obligarea eliberării actelor solicitate, doar atunci când partea a depus o cerere/solicitare conform rigorilor legale, iar pârâtul refuză neîntemeiat sau în general nu răspunde la cererea depusă. Atare informație la dosar nu există, pentru a da posibilitatea instanței de judecată să analizeze temeiul refuzului, fie nesoluționarea unei cereri.

Cu referire la cerința din acțiunea reconvențională privind evacuarea apelantului Mursa Vitalie din căminul respectiv, fără acordarea altui spațiu locativ, instanța de apel a apreciat-o ca neîntemeiată, și a respins-o, or, deși dreptul prevăzut la art.8 CEDO nu este unul absolut, limitările urmează a fi privite prin prisma triplului test, în speță, deși o atare măsură, evacuarea, este prevăzută de lege, ea nu poate fi aplicată în cazul de față, nefiind una proporțională scopului urmărit.

Astfel, solicitarea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” privind evacuarea lui Mursa Vitalie din odaia nr. XXXXX (XXXXX) a căminului Centrului Național de Informare și Reabilitare din str. XXXXX, fără acordarea altui spațiu locativ, contravine prevederilor art. 22 al Legii nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, art. 47 alin. (1) din Constituție și art. 28 alin. (1) și (2) lit. d) al Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, transpusă în Republica Moldova prin Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite, presupunând în acest sens un tratament diferențiat al apelantului Mursa Vitalie, prin ignorarea calității sale de invalid de gradul XXXXX cu XXXXX (XXXXX), fapt care reprezintă o violare gravă a prevederilor art. 8 CEDO.

Cu referire la cererea înaintată de către Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” privind încasarea de la Mursa Vitalie a sumei de 43 900 lei, precum și compensarea cheltuielilor judiciare în cuantum de 2 000 de lei și a cheltuielilor judiciare suportate de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” în mărime de 10 000 de lei, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, deoarece la caz, nu se atestă nici un temei al răspunderii civile, care ar institui obligația lui Mursa Vitalie de a achita sumele solicitate, dat fiind faptul că în conduita ultimului nu s-au constatat careva acțiuni ilicite.

Prin prisma criticilor aduse de către recurenți, Colegiul relevă că, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanță în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii, fără a elucida circumstanțele cauzei, apreciind superficial circumstanțele cauzei, pripit s-a pronunțat în favoarea respingerii apelului declarat de Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, admitterii apelului depus de Mursa Vitalie, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost admisă

parțial, cu obligarea Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” să-i acorde lui Mursa Vitalie spațiu locativ în imobilul de pe str. XXXXX, mun. XXXXX și a respins cererea reconvențională înaintată de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, prin ce se impune casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, din motivele ce succed.

Având în vedere că anterior s-a reiterat esența litigiului, în continuare urmează a fi accentuate aspectele care au fost ignorate de instanța ierarhic inferioară la soluționarea cauzei în ordine de apel, deși, o obligație în acest sens îi revenea în temeiul legii procesuale.

De altfel, în virtutea art. 373 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut constant în jurisprudența sa ca dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenție, nu poate trece drept efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt în mod real ascultate, adică în mod real și concret examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 din CEDO, implică în special în sarcina instanței, obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor de proba, al argumentelor și elementelor de proba ale părților.

Incontestabil, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanța, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă sau cel puțin de a le aprecia. Singura garanție că instanța a analizat susținerile părților, argumentele și probele administrate o reprezintă motivarea hotărârii judecătorești.

În continuare, Colegiul reiterează că, Vitalie Mursa s-a instalat în camera nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX în anul 2016, din motiv că nu deține în mun. Chișinău un alt spațiu locativ. Faptul respectiv este recunoscut de către intimații A.O. „Asociația Nevăzătorilor și C.N.I.R. A. O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, care i-au calculat plata pentru chirie pentru 878 de zile (vol. III, f. d. 42). În plus, prin încheierea irevocabilă din 12 noiembrie 2016, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a interzis intimaților de a crea impedimente lui Vitalie Mursa de a se folosi de camera de cămin până la soluționarea litigiului de evacuare în fond.

Concomitent Colegiul notează că, de altfel, circumstanțele reținute de instanțele ierarhic inferioare nu răspund, într-un mod clar, cum au calificat juridic statutul camerei nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX. Împrejurarea dată este una decisivă pentru soluționarea litigiului, cât timp, în funcție de proprietate, sunt aplicabile legi diferite, iar Vitalie Mursa beneficiază

de anumite garanții. Or, opinia promovată de instanțele de judecată poartă un caracter inconsistent, dacă nu chiar contradictoriu.

Mai mult, materialele cauzei nu conțin informații cu privire la fondatorii A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, iar statutul este anexat în variantă incompletă (vol. II, f. d. 72). Este imperios de atras atenția că societatea intimatului este un succesor în drepturi al Societății Orbilor din Moldova, înregistrată în baza Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 144 din 22 martie 1991.

Mai mult, la 5 august 2016, prin hotărârea Consiliului de Administrare al A.O. „Asociația Nevăzătorilor” s-a transmis, fără plată, căminul de mai sus în gestiunea C.N.I.R. A. O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova. Drept motiv a fost invocat faptul că C.N.I.R. A. O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova este finanțată de la bugetul de stat al Republicii Moldova, iar defalcările întreprinderilor fondate de A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” în fondul centralizat sunt foarte mici și nu acoperă nici salarizarea personalului. Cu alte cuvinte, asociația obștească nu dispune de surse financiare. Deci, în scopul prevenirii stopării prestării serviciilor către beneficiarii asociației, societatea intimată a adoptat hotărârea dată (vol. II, f. d. 11 – 12).

Astfel, se atestă că A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” are atribuții care depășesc interesele ei particulare, urmărind scopuri internaționale de protecție asumate de către Republica Moldova în privința persoanelor cu dizabilități de vedere. Așadar, caracterul strict privat al asociației și al camerei nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX, este pus la dubii, cât timp este o asociație republicană și oferă servicii publice pentru o categorie dezavantajată a societății noastre, iar căminul este întreținut din bugetul de stat.

Prin urmare, în dependență de proprietate publică sau proprietate privată, analiza criteriului impus de jurisprudența Ct.E.D.O. „necesar într-o societate democratică” va fi diferită. Or, așa cum a fost indicat supra, a doua și cea mai importantă întrebare din litigiu este dacă ingerința a fost proporțională cu scopul urmărit. Punctul de vedere respectiv va răspunde dacă instanțele de judecată au acordat corect prioritate exclusivă numai dreptului de proprietate al A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” asupra camerei nr. (XXXXX) XXXXX, situată în căminul din str. XXXXX, XXXXX mun. XXXXX. Colegiul lărgit își propune să dezvolte teza evocată în cele ce urmează.

În această ordine de idei, Colegiul consideră necesar de a evoca că, în cazul unei proprietăți publice, după caz, locuință socială (art. 9), locuință de serviciu (art. 21) sau cameră de cămin (art. 25), obținerea dreptului de a locui în aceste imobile sau dreptul proprietarului de a solicita eliberarea sau evacuarea din ele au loc conform prescripțiilor legale din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015. În același timp, legislatorul a prevăzut pentru fiecare tip de locuință procedura de evacuare a locatarilor în acord cu art. 20, 22 sau art. 44 – 46 din Legea sus-citată.

Subsecvent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, orice persoană care riscă să își piardă locuința socială sau deținută de stat ar trebui, în principiu, să poată să ceară să se aplice proporționalitatea măsurii determinată de un tribunal independent, în pofida faptului că, în conformitate cu dreptul intern, el sau ea nu are dreptul să ocupe apartamentul.

Lipsă unui astfel de exercițiu conduce la încălcarea clară a art. 8 din Convenție (a se vedea, de exemplu, Stanková vs Slovacia, 9 octombrie 2007; McCann citată mai sus; Paulić vs Croația, 22 octombrie 2009; Yevgeniy Zakharov , ibidem, Shvidkiye, ibidem sau Panyushkiny vs Federația Rusă, 21 noiembrie 2017).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, Vitalie Mursa a prezentat în fața instanțelor de judecată argumente legate de proporționalitatea evacuării lui. Mai întâi, circumstanțele sensibile și excepționale ale speței redau ipoteza potrivit căreia Vitalie Mursa, care este invalid de gradul XXXXX, cu dizabilitate XXXXX (XXXXX), împreună cu soția lui și copilul minor sunt lipsiți de un loc permanent de trai. Apoi, în apartamentul privat cu două odăi situat în r-nul XXXXX, sat. XXXXX, str. XXXXX, casa nr. XXXXX, ap. XXXXX, Vitalie Mursa este proprietar al ¼ cotă – parte. Imobilul dat cuprinde o suprafață totală de 36 m.p., ceea ce include suprafața locativă în mărime de 19 m.p., unde locuiește mama și tatăl recurentului, sora lui, Mursa Svetlana împreună cu soțul și 2 copii (vol. II, f. d. 140).

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție evidențiază că, imobilul se află la o distanță de 26 km de mun. Chișinău. În opinia intimatului, spațiu locativ în cămin poate fi acordat salariatului atunci când el locuiește în altă localitate la o distanță mai mare de 40 km de la locul de muncă. Totuși, instanța de judecată este conștientă că o deplasare zilnică la o asemenea distanță impune cheltuieli considerabile, iar ținând cont de dizabilitatea recurentului, transportul trebuie să aibă o acomodare rezonabilă pentru el. Factorii dați nu au fost verificați. Mai mult, nu există certitudine că recurentul ar avea posibilitate să-și găsească un loc de muncă adaptat pentru necesitățile speciale ale acestuia în sat. Românești. Spre deosebire de cele indicate, căminul din speță se află la o distanță de 200 – 300 de metri de locul de muncă, ceea ce face deplasarea lui mult mai ușoară și mai puțin costisitoare.

Totodată, conform art. 28 alin. (1) și (2) lit. d) din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, transpusă în Republica Moldova prin Legea pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități nr. 166 din 9 iulie 2010, Statele Părți recunosc dreptul persoanelor cu dizabilități la un standard adecvat de viață pentru ele și familiile lor, inclusiv la locuință, la îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai și vor lua măsurile corespunzătoare pentru a proteja și promova realizarea acestui drept fără discriminare pe criteriu de dizabilitate. Statele Părți recunosc dreptul persoanelor cu dizabilități la protecție socială și posibilitatea de a se bucura de acest drept fără discriminare pe criteriu de dizabilitate și trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a proteja și promova realizarea acestui drept, inclusiv măsuri pentru: (d) A asigura accesul persoanelor cu dizabilități la programele publice de locuințe.

Cu referire la normele de drept material enunțate, Colegiul relevă că, instanța ierarhic inferioară nu a reușit să depună diligență pentru examinarea acestor circumstanțe esențiale și cu efect direct asupra soluționării juste a cauzei. De altfel, Curtea de Apel Chișinău a trebuit să apere dreptul de proprietate privată al A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” prin intermediul art. 374 sau capitolului ce reglementează „Locațiunea” din Codul civil. Totodată, luând în considerare

împrejurările de mai sus, instanța de apel a omis să constate caracterul de bună – credință sau de rea – credință în acțiunile de posesie de fapt a încăperii din partea lui Vitalie Mursa. Or, potrivit art. 307 alin. (1) din Codul civil, orice persoană este îndreptățită să posede un bun în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile caracteristice speței.

În ansamblu, ținând cont de natura litigiului și de marja de apreciere a instanței de judecată, Colegiul judiciar opinează că a examinat principalele întrebări juridice puse în prezenta cerere de recurs. Restul alegațiilor invocate de recurent poartă un caracter secundar și nu au forță juridică de a influența decisiv considerentele de mai sus (a se vedea, printre altele, Kamil Uzun vs Turcia, 10 mai 2007, parag. 64 din 10 mai 2007; Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu vs România (Marea Cameră), 17 iulie 2014, parag. 156).

Drept consecință, instanța de recurs acceptă criticile recurentului potrivit cărora instanțele de judecată inferioare au omis să pună în echilibru drepturile concurente ale părților implicate în proces, în special, dreptul de proprietate al A.O. „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și dreptul la respectarea domiciliului al lui Vitalie Mursa într-o măsură compatibilă cu art. 8 din C.E.D.O. Efectul acestor încălcări de legalitate și anume, devierile de administrare a dreptului material afectează echitatea procedurii în ansamblu și calitatea hotărârilor judecătorești pronunțate în prima și a doua instanță impusă de articolul 130 alin. (4) și art. 239 din Codul de procedură civilă. Or, la deliberarea deciziei, Curtea de Apel Chișinău nu a decis, în mod convingător, legea aplicabilă speței și nu a apreciat just ansamblul de probe anexat la materialele cauzei.

La caz, instanța de recurs constată că, contrar prevederilor legale menționate, concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu, precum și în raport cu normele de drept ce reglementează acest aspect.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în normele enunțate supra, instanța de recurs constată că, contrar acestor prevederi, instanța de apel, judecând apelul, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Deci, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Instanța de recurs reține că, în sensul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecării. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți. Se accentuează că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o

hotărâre și decizie motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei diferite spre soluționare.

Pentru considerentele date, ținând cont de imposibilitatea instanței de recurs de a corecta respectiva omisiune, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează asupra necesității remiterii cauzei spre rejudecare în instanța de apel, pentru a asigura părților o judecare efectivă a cauzei în ordine de apel, ca garanție a legalității și temeiniciei actului judecătoresc ce va fi adoptat.

Subsecvent, la rejudecarea cauzei civile, adoptarea soluției la caz urmează a fi precedată de toate aceste etape, luând în considerare momentele conturate, ignorate anterior, precum și motivarea să fie efectuată atât prin prisma poziției părții reclamante, cât și obiecțiilor părții oponente pe ambele acțiuni formulate în raport cu probele prezentate și normele de drept pertinente litigiului, rezultând din prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, ca, în consecință, soluția adoptată să fie certă și coerentă, atât pe marginea acțiunii inițiale, cât și celei reconvenționale și să răspundă standardelor unui proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO.

Coroborând circumstanțele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursurile declarate și va casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art.442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Vitalie Mursa, reprezentat de avocatul Veaceslav Ropot, Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” și Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, reprezentate de avocatul Ceban Vasile.

Se casează integral decizia din 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vitalie Mursa împotriva Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, intervenient accesoriu Liudmila Mursa, cu privire la acordarea spațiului locativ și eliberarea actelor necesare privatizării, și la cererea reconvențională înaintată de către Asociația Obștească „Asociația Nevăzătorilor din Moldova” împotriva lui Vitalie Mursa, intervenient principal Centrul Național de Informare și Reabilitare al Asociației Obștești „Asociația Nevăzătorilor din Moldova”, cu privire la evacuarea silită din spațiul locativ fără acordarea altui spațiu locativ, încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătoria

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Victor Boico

Galina Stratulat